

Esglésies que fan arquitectes

Dm, 5/03/2019 per Eloi Aran Sala

[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

Normalment pensem que els arquitectes “fan” (dissenyen) les esglésies, i sol ser veritat, però... les esglésies “fan” (formen) als arquitectes? Aquesta és la innovadora pregunta de fons d'un llibre que no he llegit i d'un autor que no conec personalment del qual es feia ressò aquest diumenge passat l'article de Luís Alemany "[Aprendiendo arquitectura de Dios](#)". Es tracta del futurible editorial "[Manifiesto arquitectónico paso a paso; un ensayo sobre la arquitectura contemporánea a través de las Iglesias](#)", que es promou per mecenatge (*crowdfunding*) a través de l'editorial libros.com (jo ja en sóc mecenes, aviam si us hi animeu!). D'aquesta manera tanquem un cercle virtuós on els arquitectes que fan esglésies modernes ensenyen a d'altres arquitectes a ser tals a través d'elles i, de pas, ajuden a aquests darrers a fer llibres sobre esglésies modernes.

L'autor del llibre és el professor de l'Escola d'Arquitectura de Madrid [David García-Asenjo Llana](#), que va presentar la seva tesi doctoral sobre "[Estrategias de proyecto en la arquitectura sacra contemporània española](#)" el 2016. És a partir d'un comentari que li va fer un membre del tribunal durant la defensa de la tesi, el reconegut arquitecte Alberto Campo Baeza, que l'autor ha re-elaborat el document per tal que l'espai sacre modern pugui esdevenir també un espai pedagògic; és a dir, una església no només transmet una experiència mistagògica, pròpia de la institució religiosa, sinó que ens fa adonar que l'arquitectura sacra és, abans que res, arquitectura i, com a tal, és digna de ser tinguda en compte en referència a d'altres tipologies edificatòries.

La investigació de David García-Asenjo engalta de forma molt propera amb la que porten realitzant des del 2000 altres arquitectes espanyols, com **l'Eduardo Delgado Orusco** o **l'Esteban Fernández Cobián**, tots dos també professors a les escoles d'arquitectura de Saragossa i La Corunya respectivament. Precisament, l'Eduardo Delgado Orusco estarà a Barcelona per la propera sessió del Seminari Intern de Patrimoni Sacre de la Fundació Joan Maragall del 25 de març, on impartirà una xerrada "Lo efímero y lo permanente"; compartint cartell amb

Ricardo Flores, que parlarà sobre la capella dissenyada pel despatx “Flores&Prats” per encàrrec de la primera **participació del Vaticà a la 16° Bienal de Arquitectura de Venècia** de 2018. (interessats podeu escriure a patrimonisacre@fundaciojoanmaragall.org)

Per altra banda, l'Esteban Fernández Cobián està enllestit un nou projecte editorial sobre obres d'arquitectura religiosa a Espanya del s.XXI, entre les quals parlarà de quatre casos que tenim ben a prop: l'Església Evangèlica Unida de Terrassa (OAB), l'església parroquial de Sant Francesc de Paola a Diagonal-Mar i la Capella del Roser a Cerdanyola (Erithacus Arquitectes) i l'església parroquial de Santa Maria Assumpta a Tarragona (Gimeno-Guitart). A part de les novetats editorials, l'Esteban Fernández també està al darrera del proper **VIè CIARC** (Congrés Internacional d'Arquitectura Religiosa Contemporània), que s'esdevindrà a Oporto el proper mes d'octubre i del qual ja es pot visitar el seu [lloc web](#) per si algú creu que pot participar-hi amb una comunicació.

(imatge: Ntra. Sra. de la Luz, de José Luís Fernández del Amo, Madrid. Foto David García-Asenjo)